

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
6. marts 2001

Sag T-100/00

Franco Campoli
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – forflyttelse/omplacering – begrundelse – magtfordrejning – tjenestens interesse«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 347

Angående: Påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse om at forflytte sagsøgeren fra kontoret »Levnedsmidler – lovgivning – videnskabelige og tekniske aspekter« til kontoret »Agroindustri, bioteknologi« i direktorat E »Industri III: Forbrugsgodeindustrien« i Generaldirektoratet »Industri (GD III)« samt af udnævnelsen af en anden tjenestemand til stillingen som vicekontorchef for førstnævnte kontor, og dels en påstand om erstatning.

Udfald: Kommissionen frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

*1. Tjenestemænd – forflyttelse – omplacering – sondringskriterier
(Tjenestemandsvedtægten, art. 4 og 29)*

*2. Tjenestemænd – organisering af tjenestegrenene – personalets indplacering –
administrationens skøn – rækkevidde – juridiciel kontrol – grænser – tjenestens
interesse – overholdelse af stillingernes ækvivalens
(Tjenestemandsvedtægten, art. 7)*

*3. Tjenestemænd – bebyrdende afgørelse – begrundelsespligt – rækkevidde
(Tjenestemandsvedtægten, art. 25)*

4. Tjenestemænd – søgsmål – anbringender – magtfordrejning – begreb

1. Der foreligger alene forflyttelse i egentlig forstand, når en tjenestemand overføres til en ledig stilling, hvorfor enhver forflyttelse i vedtægten forstand er underlagt formkravene i vedtægten artikel 4 og 29. Derimod finder disse formkrav ikke anvendelse ved omplacering af en tjenestemand, idet en sådan overførelse ikke medfører, at der opstår en ledig stilling.

(jf. præmis 29)

Henvi sning til: Domstolen, 9. august 1994, sag C-398/93 P, Rasmussen mod Kommissionen, Sml. I, s. 4043, præmis 11; Retten, 5. september 1998, sag T-23/96, De Persio mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 483, og II, s. 1413, præmis 79.

2. Institutionerne har et vidt skøn ved organiseringen af deres tjenestegrene, alt efter de opgaver, som er overdraget dem, og – under hensyntagen til disse opgaver – ved placeringen af det personale, som de har til rådighed, dog på den betingelse, at denne placering sker med respekt af overensstemmelsen mellem stilling og lønklasse. Når henses til institutionernes skøn ved vurderingen af tjenestens interesse, må Rettens kontrol derfor begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt ansættelsesmyndigheden har overskredet grænserne for dette skøn og ikke har udøvet dette på klart fejlagtig måde.

Når der består interne modsætningsforhold mellem de ansatte, som er skadelige for tjenestens gnidningsløse funktion, kan dette begrunde, at en tjenestemand forflyttes i tjenestens interesse. Det er herved ikke nødvendigt at identificere, hvem der er ansvarlig for disse problemer, eller afgøre, om de fremsatte beskyldninger er begrundet.

(jf. præmis 41 og 45)

Henvi sning til: Retten, 16. december 1993, sag T-80/92, Turner mod Kommissionen, Sml. II, s. 1465, præmis 53; Domstolen, 12. november 1996, sag C-294/95 P, Ojha mod Kommissionen, Sml. I, s. 5863, præmis 41 og 43; Retten, 22. januar 1998, sag T-98/96, Costacurta mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 21, og II, s. 49, præmis 36.

3. En afgørelse er tilstrækkeligt begrundet, når den er truffet i en sammenhæng, som den pågældende tjenestemand er bekendt med, og som gør det muligt for ham at forstå rækkevidden af den foranstaltning, der er truffet vedrørende ham.

(jf. præmis 53)

Henvi sning til: Retten, 28. maj 1998, forenede sager T-78/96 og T-170/96, W. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 239, og II, s. 745, præmis 141.

4. Begrebet magtfordrejning har et helt præcist indhold og sigter til det tilfælde, hvor en administrativ myndighed har anvendt sine beføjelser til et andet formål end det, hvortil den har fået dem tillagt. En afgørelse er kun behæftet med magtfordrejning, såfremt det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at afgørelsen er truffet for at forfølge andre formål end de angivne.

Når en afgørelse ikke er blevet fundet i strid med tjenestens interesse, kan der derfor ikke foreligge magtfordrejning.

(jf. præmis 62 og 63)

Henvisning til: Retten, 10. juli 1992, forenede sager T-59/91 og T-79/91, Epe mod Kommissionen, Sml. II, s. 2061, præmis 57; Retten, 11. juni 1996, sag T-118/95, Correia mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 283, og II, s. 835, præmis 25; Retten, 6. juli 1999, forenede sager T-112/96 og T-115/96, Séché mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 115, og II, s. 623, præmis 139.